

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 3C/188/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2509204846
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2509204846.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v právnej veci navrhovateľky: I. H. K., T. XX.XX.XXXX, H. C. XXXX/X, I. proti odporcovi: C. Y., T. XX.X.XXXX, H. R. XX, XXX XX D. B. o zaplatenie 15.638,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 13.299,72 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 23.12.2007 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu iných trov konania v sume 656,60 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 15.5.2009 domáhala zaplatenia sumy 15.638,31 eur z titulu vrátenia pôžičiek poskytnutých navrhovateľkou odporcovi v období od 19.10.2006 do 14.6.2007 v celkovej sume 13.299,72 eur (pôvodne 400.667,50 Sk) ako aj vrátenia zvyšnej časti žalovanej sumy, nakoľko túto sumu navrhovateľka uhradila v súvislosti s úvermi z bánk, aby mohla časť sumy požičať odporcovi, pričom ide o sumy úrokov z úverov a rôznych poplatkov.

Odporca s návrhom nesúhlasil a trestné stíhanie voči jeho osobe považoval za nedôvodné.

Súd vykonal dokazovanie výpoveďou navrhovateľky a odporcu, dokladmi zo Slovenskej sporiteľne o vkladoch na účet, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 17.05.2007, výpismi z účtu Ľudovej banky, výpismi z Volksbank, žiadosťou o vrátenie dlhu z 16.12.2007, výpismi účtu vo Všeobecnej úverovej banke, výpismi z účtu v Poštovej banke, prepisom SMS správ medzi účastníkmi, písomnými vyjadreniami účastníkov, právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/205/2010, uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/4/2014 zo 04.02.2014, podacím lístkom z 17.12.2007 o doručení žiadosti o vrátenie dlhu a zistil tento skutkový stav veci:

Z výpovede navrhovateľky a z dokladov ňou predložených mal súd preukázané, že navrhovateľka odporcovi v období od 19.10.2006 do 14.6.2007, kedy bola jeho priateľkou, postupne požičala sumu 400.667,50 Sk z dôvodu, že odporca potrebuje peniaze na vyplatenie pôvodnej priateľky, ktorá do jeho rodinného domu, ktorý zdedil, investovala, a keďže už má hypotekárny úver, banky mu už úver neposkytnú. Navrhovateľke sľúbil, že budú v dome spolu bývať, resp. sa tam môžu stretávať.

Sumu 400.667,50 Sk navrhovateľka odporcovi poskytla formou hotovostných vkladov na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to dňa 19.10.2006 v sume 25.000 Sk, dňa 10.11.2006 v sume 15.000 Sk, dňa 14.12.2006 v sume 5.400 Sk, dňa 26.1.2007 v sume 7.000 Sk, dňa 9.2.2007 v sume 16.900 Sk, dňa

13.2.2007 v sume 4.000 Sk, dňa 19.2.2007 v sume 20.000 Sk, dňa 14.3.2007 v sume 1.000 Sk, dňa 14.3.2007 v sume 7.000 Sk, dňa 19.4.2007 v sume 5.000 Sk, dňa 11.5.2007 v sume 15.000 Sk, dňa 17.5.2007 v sume 143.500 Sk a dňa 21.5.2007 v sume 117.000 Sk, a taktiež inak ako hotovostným vkladom na účet, a to dňa 4.1.2007 v sume 3.367,50 Sk formou zaplataenia faktúry Orange Slovensko a.s. za odporcu, dňa 1.6.2007 v sume 5.000 Sk formou bezhotovostného prevodu na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 14.6.2007 v sume 10.500 Sk formou odovzdania hotovosti do rúk odporcu vo Vrútkach.

Na požičanie odporcovi vyšších čiastok dňa 17.5.2007 a 21.5.2007 si navrhovateľka vybavila spotrebný úver od Volksbank Slovensko a.s. vo výške 150.000 Sk na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. 306093 zo dňa 17.5.2007 a spotrebný úver od Všeobecnej úverovej banke a.s. vo výške 150.000 Sk na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 21.5.2007. Tieto úvery si vybavila na základe prísľubu odporcu, že jej uhradí všetky úroky a náklady súvisiace s uvedenými úvermi. Odporca zároveň prisľúbil, že bude každý mesiac posielat' sumu splátok, z ktorých bude navrhovateľka úvery splácať, ale žiadnu sumu navrhovateľke neposlal, preto ho navrhovateľka listom zo dňa 16.12.2007 vyzvala na zaplataenie dlhu v lehote do 22.12.2007 a tento odoslala doporučene odporcovi dňa 17.12.2007.

Navrhovateľka na úroku 14,9 % ročne z úveru poskytnutého vo Volksbank Slovensko a.s. zaplatila do augusta 2008 sumu 24.533,13 Sk a na úroku 16,9 % ročne z úveru poskytnutého vo Všeobecnou úverovou bankou a.s. zaplatila do augusta 2008 sumu 30.545,84 Sk. Navrhovateľka na nákladoch z úveru poskytnutého vo Volksbank Slovensko a.s. zaplatila celkom sumu 9.881,34 Sk, a to sumu 3.000 Sk ako poplatok za poskytnutie úveru, sumu 1.340 Sk ako poistenie úveru, sumu 825 Sk ako poplatok za vedenie účtu (55 Sk mesačne od mája 2007 do júla 2008), sumu 840 Sk ako poplatok za vedenie úverového účtu (60 Sk mesačne od mája 2007 do júna 2008), sumu 65 Sk ako poplatok za transakcie 31.5.2007, sumu 3 Sk ako poplatok za transakcie 30.9.2007, sumu 30 Sk ako poplatok za parkovné pri vybavovaní úveru a sumu 3.778,34 Sk ako poplatok za zmenu zmluvných podmienok (predčasné splatenie úveru). Navrhovateľka na nákladoch z úveru poskytnutého vo Všeobecnej úverovej banke a.s. zaplatila celkom sumu 3.838 Sk, a to sumu 3.000 Sk ako poplatok za poskytnutie úveru, sumu 240 Sk ako poplatok za vedenie účtu (40 Sk mesačne od júna 2007 do novembra 2007), sumu 495 Sk ako poplatok za vedenie účtu po zmene cenníka banky (55 Sk mesačne od decembra 2007 do augusta 2008), sumu 35 Sk ako poplatok za výber dňa 21.5.2007, sumu 35 Sk ako poplatok za výber dňa 12.6.2007 a sumu 30 Sk ako poplatok za prevod v júni 2007. Okrem toho navrhovateľka zaplatila v súvislosti v úverom vo Volksbank Slovensko a.s. dva poplatky za omeškanie v sume po 200 Sk, teda sumu 400 Sk. Z dôvodu, že odporca neposielal navrhovateľke splátky úveru, musela si navrhovateľka na jej účte v Poštovej banke zriadiť povolené prečerpanie, kde zaplatila sumu 1.184,12 Sk na úrokoch z povoleného prečerpania a sumu 70 Sk za poplatok za čerpanie povoleného prečerpania.

Celkovo sa navrhovateľka domáhala zaplataenia sumy 15.638,32 eur (pôvodne 471.119,93 Sk, pozostávajúcej z pôžičiek v sume 400.667,50 Sk, z úrokov z úveru vo Volksbank Slovensko a.s. v sume 24.533,13 Sk, z úrokov z úveru vo Všeobecnej úverovej banke a.s. v sume 30.545,84 Sk, z poplatkov vo Volksbank Slovensko a.s. v sume 9.881,34 Sk, z poplatkov vo Všeobecnej úverovej banke a.s. v sume 3.838 Sk, z poplatkov za omeškanie vo Volksbank Slovensko a.s. v sume 400 Sk a z úrokov a poplatkov za povolené prečerpanie na účte navrhovateľky v Poštovej banke a.s. v sume 1.254,12 Sk).

Odporca navrhovateľke zo žalovanej sumy nevrátil žiadnu čiastku.

Odporca vo výpovedi a v písomnom vyjadrení uviedol, že tvrdenia navrhovateľky nie sú pravdivé. Nikdy si od navrhovateľky nepožičiaval peniaze a ani ju o pôžičku nežiadal. Navrhovateľka posielala na jeho účet peniaze za účelom stretnutia sa s ním. Navrhovateľka vedela, že by si od nej peniaze nezobral, preto mu ich posielala na účet. Jeho číslo účtu získala navrhovateľka z dokladu o výbere z účtu, ktorý u nej zahodil do koša. Pri osobnom stretnutí navrhovateľke peniaze vrátil, čo mu navrhovateľka písomne potvrdila, pričom písomné potvrdenie predložil aj v trestnom konaní. Navrhovateľka mu poslala viacero listov a výhražných sms správ. Navrhovateľka mu sama povedala, keď ju odmietol a dal jej najavo, že ho obťažuje, že sa mu za všetko pomstí. Potom si navrhovateľka zisťovala o ňom údaje a kontaktovala aj jeho manželku. Peniaze, ktoré navrhovateľke vrátil, mu táto poslala opätovne na účet.

Odporca doplnil, že poberá invalidný dôchodok, ktorý mu chodí z Českej republiky prostredníctvom Sociálnej poisťovne, má zníženú pracovnú schopnosť na 50%, užíva silné lieky a nikto ho nechce zamestnať. Navrhovateľke peniaze vrátil, tak ako to preukazuje priložený doklad z 24.06.2007, ktorý predložil aj v trestnom konaní. Iné peniaze okrem týchto už navrhovateľke nevrátil. Doklady k danému konaniu má len tie, ktoré už predložil v trestnom konaní. S odsúdením za prečin nesúhlasí. Nepamätá si, že by mu od navrhovateľky prišla nejaká žiadosť o vrátenie dlhu, ale listov mu od navrhovateľky chodilo veľa.

Odporca súdu predložil kópiu potvrdenia navrhovateľky o vrátení peňazí zo dňa 24.6.2007, z ktorej vyplýva, že navrhovateľka potvrdila, že jej boli odporcom odovzdané peniaze, a to 15.11.2006 suma 25.000 Sk a 15.000 Sk, 29.1.2007 suma 7.000 Sk, 21.2.2007 suma 16.900 Sk a 24.000 Sk, 19.3.2007 suma 7.000 Sk, 13.5.2007 suma 5.000 Sk a 15.000 Sk, 19.5.2007 suma 143.500 Sk, 24.6.2007 suma 117.000 Sk. Potvrdenie je vytlačené na počítači a podpísané priezviskom navrhovateľky.

Z rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 3T 205/2010 -385 zo dňa 28.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.2.2014 vo výroku o vine a treste v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/4/2014 -412 zo dňa 4.2.2014, mal súd preukázané, že odporca bol uznaný za vinného na skutkovom základe, že po nadviazaní intímnej známosti s navrhovateľkou na jeseň roku 2006, tejto nepravdivo predstieral, že je slobodný, že s ňou chce mať spoločnú budúcnosť, takto si získal jej dôveru a postupne v období od 19.10.2006 do 14.6.2007 pod zámienkou pravidelného splácania od nej vylákal celkovo sumu 400.667,50 Sk, ktorú navrhovateľka z časti priamo vkladala na jeho účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, z časti bezhotovostným prevodom vložila na jeho účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, či zaplatila za neho faktúru spoločnosti Orange Slovensko a.s. vo výške 3.367,50 Sk dňa 4.1.2007 alebo osobne mu dňa 14.6.2007 požičala 10.500 Sk, pričom počas tejto doby ju opakovane zavádzal, že poskytnutú sumu použije na vrátenie peňazí bývalej priateľke, ktorá mala investovať peniaze do jeho rodinného domu, na čo si navrhovateľka zobrala aj dva úvery z banky, aby mohla odporcovi túto sumu poskytnúť, pričom odporca sumu požičaných peňazí navrhovateľke nevrátil, v rozhodnom čase poberal invalidný dôchodok, a neurobil tak ani po tom, čo ho navrhovateľka na vrátenie peňazí vyzvala, čím jej spôsobil škodu vo výške najmenej 13.299,72 eur, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 4 roky. Odporcovi bolo uložené nahradiť navrhovateľke škodu vo výške 13.299,72 eur a so zvyškom nároku bola odkázaná na občianske právne konanie.

Z odôvodnenia citovaného rozsudku Okresného súdu Martin vyplýva, že odporca sa v trestnom konaní bránil tým, že navrhovateľka mu sama posielala peniaze na účet, chcela si získať jeho priazeň a potvrdila mu doklad o vrátení týchto peňazí, pričom podpis navrhovateľky je oskenovaný, ale tento sama oskenovala. Uvedenú obranu odporcu súd vyhodnotil ako nelogickú, nakoľko ak by mu navrhovateľka chcela potvrdiť vrátenie peňazí, mohla text vytlačiť sa vlastnoručne podpísať, alebo vlastnoručne napísať celé potvrdenie, určite by nezvolila tak nelogický postup, aby sama skenovala svoj podpis s najväčšou pravdepodobnosťou z potvrdenia o vklade zo Slovenskej sporiteľne z 19.4.2007, ktorý odporca získal ako prílohy k návrhu vo veci Okresného súdu Piešťany 3C/188/2009 pri doručení platobného rozkazu 19.1.2011. Odporca z účtu po vložení peňazí navrhovateľkou tieto nevyberal naraz, ale vykonal viacero operácií - výbery kartou, hotovostné výbery, či platy kartou. V obrane odporcu ako obžalovaného súd zistil viacero rozporov, pričom navrhovateľka ako poškodená zotrvala na svojich tvrdeniach a aj súhrn ďalších dôkazov usvedčoval odporcu zo spáchania skutku a vyvracal jeho obranu.

Z uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/4/2014 -412 zo dňa 4.2.2014, mal súd preukázané, že rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 3T/205/2010 zo dňa 28.10.2013 bol zrušený len vo výroku o náhrade škody, a to z dôvodu, že navrhovateľka sa svojho nároku domáha aj v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 3C/188/2009, kde bude o jej nároku rozhodnuté, preto bolo potrebné výrok o náhrade škody bez ďalšieho zrušiť. Keďže odporca sa odvolal aj voči výroku o vine a treste odvolací súd rozhodoval aj o odvolaní v tejto časti, hoci toto vo výroku v časti nezamietal s poukazom na ustálenú judikatúru. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd v časti uznania viny a uloženia trestu vyhodnotil ako správne. Odvolací súd poukázal aj na skutočnosť, že odporca z vložených peňazí vyberal postupne nižšie čiastky ako boli vložené a rôznymi finančnými operáciami, preto sa aj ním predložené potvrdenie z 24.6.2007 javí ako nevierohodné prihliadnuc aj na ďalšie argumenty súdu prvého stupňa.

Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 422 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p., ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Navrhovateľka sa žalovaného nároku domáhala z titulu vrátenia pôžičiek poskytnutých odporcovi postupne v období od 19.10.2006 do 14.6.2007 v celkovej sume 400.667,50 Sk, ako aj ďalších nákladov (úrokov a poplatkov), ktoré jej v tejto súvislosti vznikli splácaním úveru z Volksbank Slovensko a.s. z 17.5.2007 a Všeobecnej úverovej banky a.s. z 21.5.2007, ako aj prečerpaním jej účtu.

Súd účastníkom uviedol, že žalovaný nárok navrhovateľky bude posudzovať z titulu zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú prečinom podvodu, za ktorý bol právoplatne uznaný za vinného. Zmluvy o pôžičke uzavreté ústne medzi navrhovateľkou a odporcom v období od 19.10.2006 do 14.6.2007 v celkovej sume 400.667,50 Sk sú s poukazom na § 49a Občianskeho zákonníka neplatné, keďže ich navrhovateľka urobila v omyle vychádzajúcim zo skutočností, ktoré boli pre ich uskutočnenie rozhodujúce, a odporca, ktorému boli právne úkony určené, tento omyl vyvolal, a to úmyselne, vzhľadom k tomu, že bol za tento skutok právoplatne uznaný za vinného z prečinu podvodu rozsudkom Okresného súdu Martin.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť napr. protiprávnym konaním. Pod pojmom škoda treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou sa rozumie zmenšenie majetku poškodeného. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Zavinenie má subjektívny charakter a znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode a môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k právnomu záveru, že návrh navrhovateľky bol z časti podaný dôvodne. Vo vzťahu k základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu mal súd s poukazom na ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je viazaný rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 3T/205/2010 -385 zo dňa 28.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine a treste dňa 4.2.2013, o tom, že odporca spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, preukázané, že odporca sa dopustil protiprávneho konania, a to vo forme prečinu podvodu, kedy na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol navrhovateľku do omylu a takýmto činnom spôsobil väčšiu škodu. Z právoplatného rozsudku v trestnom konaní mal súd preukázané nie len porušenie právnej povinnosti odporcom, ale i existenciu škody spôsobenej odporcom, nakoľko bez tejto existencie by nemohol byť právoplatne odsúdený za prečin podvodu. Príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou mal súd taktiež preukázanú na základe právoplatného rozsudku súdu v trestnom konaní, nakoľko práve protiprávnym konaním odporcu vo forme podvodu, bola navrhovateľke priamo spôsobená škoda, keďže sa na škodu jej majetku obohatil, čím vlastne odporca svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu. Čo sa týka preukázania zavinenia odporcu, súd rovnako s poukazom na ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p. vychádzal z právoplatného rozsudku súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný prečin a kto ho spáchal, a teda mal preukázané odporcovo úmyselné zavinenie jeho protiprávneho konania, ktorým v príčinnej súvislosti vznikla škoda, nakoľko pre odsúdenie za prečin podvodu sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Všetky základné predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za škodu mal súd jednoznačne s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti preukázané rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 3T/205/2010 -385

zo dňa 28.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine a treste dňa 4.2.2013, nakoľko týmto právoplatným rozhodnutím je v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. S ohľadom k týmto skutočnostiam súd obranu odporcu, že s odsúdením nesúhlasí vyhodnotil ako účelovú, ktorú použil i v trestnom konaní, avšak v konečnom dôsledku bol za daný skutok právoplatne uznaný vinným a odsúdený.

Vo vzťahu k výške spôsobenej škody súd vychádzal nie len z právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin, v ktorom sa v opise spáchaného skutku uvádza aj konkrétna výška škody spôsobená daným prečinom navrhovateľke ako poškodenej, nakoľko týmto výrokom s poukazom na ustálenú judikatúru súd nie je v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný, ale vychádzal predovšetkým z výpovede navrhovateľky, z dokladov ňou predložených a vyjadrení odporcu.

Z dokladov predložených navrhovateľkou a jej vyjadrenia mal súd preukázané, že sumu 400.667,50 Sk navrhovateľka odporcovi poskytla formou hotovostných vkladov na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to dňa 19.10.2006 v sume 25.000 Sk, dňa 10.11.2006 v sume 15.000 Sk, dňa 14.12.2006 v sume 5.400 Sk, dňa 26.1.2007 v sume 7.000 Sk, dňa 9.2.2007 v sume 16.900 Sk, dňa 13.2.2007 v sume 4.000 Sk, dňa 19.2.2007 v sume 20.000 Sk, dňa 14.3.2007 v sume 1.000 Sk, dňa 14.3.2007 v sume 7.000 Sk, dňa 19.4.2007 v sume 5.000 Sk, dňa 11.5.2007 v sume 15.000 Sk, dňa 17.5.2007 v sume 143.500 Sk a dňa 21.5.2007 v sume 117.000 Sk, a taktiež inak ako hotovostným vkladom na účet, a to dňa 4.1.2007 v sume 3.367,50 Sk formou zaplata faktúry Orange Slovensko a.s. za odporcu, dňa 1.6.2007 v sume 5.000 Sk formou bezhotovostného prevodu na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 14.6.2007 v sume 10.500 Sk formou odovzdania hotovosti do rúk odporcu vo Vrútkach.

Na požičanie odporcovi vyšších čiastok dňa 17.5.2007 a 21.5.2007 si navrhovateľka vybavila spotrebný úver od Volksbank Slovensko a.s. vo výške 150.000 Sk na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. XXXXXX zo dňa 17.5.2007 a spotrebný úver od Všeobecnej úverovej banke a.s. vo výške 150.000 Sk na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 21.5.2007. Tieto úvery si vybavila na základe prísľubu odporcu, že jej uhradí všetky úroky a náklady súvisiace s uvedenými úvermi. Odporca zároveň prisľúbil, že bude každý mesiac posielat sumu splátok, z ktorých bude navrhovateľka úvery splácať, ale žiadnu sumu navrhovateľke neposlal, preto ho navrhovateľka listom zo dňa 16.12.2007 vyzvala na zaplata dlhu a tento odoslala doporučené odporcovi dňa 17.12.2007.

Navrhovateľka na úroku 14,9 % ročne z úveru poskytnutého vo Volksbank Slovensko a.s. zaplatila do augusta 2008 sumu 24.533,13 Sk a na úroku 16,9 % ročne z úveru poskytnutého vo Všeobecnou úverovou bankou a.s. zaplatila do augusta 2008 sumu 30.545,84 Sk. Navrhovateľka na nákladoch z úveru poskytnutého vo Volksbank Slovensko a.s. zaplatila celkom sumu 9.881,34 Sk, a to sumu 3.000 Sk ako poplatok za poskytnutie úveru, sumu 1.340 Sk ako poistenie úveru, sumu 825 Sk ako poplatok za vedenie účtu (55 Sk mesačne od mája 2007 do júla 2008), sumu 840 Sk ako poplatok za vedenie úverového účtu (60 Sk mesačne od mája 2007 do júna 2008), sumu 65 Sk ako poplatok za transakcie 31.5.2007, sumu 3 Sk ako poplatok za transakcie 30.9.2007, sumu 30 Sk ako poplatok za parkovné pri vybavovaní úveru a sumu 3.778,34 Sk ako poplatok za zmenu zmluvných podmienok (predčasné splatenie úveru). Navrhovateľka na nákladoch z úveru poskytnutého vo Všeobecnej úverovej banke a.s. zaplatila celkom sumu 3.838 Sk, a to sumu 3.000 Sk ako poplatok za poskytnutie úveru, sumu 240 Sk ako poplatok za vedenie účtu (40 Sk mesačne od júna 2007 do novembra 2007), sumu 495 Sk ako poplatok za vedenie účtu po zmene cenníka banky (55 Sk mesačne od decembra 2007 do augusta 2008), sumu 35 Sk ako poplatok za výber dňa 21.5.2007, sumu 35 Sk ako poplatok za výber dňa 12.6.2007 a sumu 30 Sk ako poplatok za prevod v júni 2007. Okrem toho navrhovateľka zaplatila v súvislosti v úverom vo Volksbank Slovensko a.s. dva poplatky za omeškania v sume po 200 Sk, teda sumu 400 Sk. Z dôvodu, že odporca neposielal navrhovateľky splátky úveru, musela si navrhovateľka na jej účte v Poštovej banke zriadiť povolené prečerpanie, kde zaplatila sumu 1.184,12 Sk na úrokoch z povoleného prečerpania a sumu 70 Sk za poplatok za čerpanie povoleného prečerpania.

Celkovo navrhovateľka žiadala zaplatiť sumu 15.638,32 eur (pôvodne 471.119,93 Sk, pozostávajúcu z pôžičiek v sume 400.667,50 Sk, z úrokov z úveru vo Volksbank Slovensko a.s. v sume 24.533,13 Sk, z úrokov z úveru vo Všeobecnej úverovej banke a.s. v sume 30.545,84 Sk, z poplatkov vo Volksbank Slovensko a.s. v sume 9.881,34 Sk, z poplatkov vo Všeobecnej úverovej banke a.s. v sume 3.838 Sk, z poplatkov za omeškание vo Volksbank Slovensko a.s. v sume 400 Sk a z úrokov a poplatkov za povolené prečerpanie na účte navrhovateľky v Poštovej banke a.s. v sume 1.254,12 Sk).

Odporca namietal, že od navrhovateľky si žiadne peniaze nepožičal, že mu tieto sama posielala na účet za účelom stretnutia s ním, potom uviedol, že poskytnuté peniaze navrhovateľke vrátil, o čom súdu predložil kópiu potvrdenia navrhovateľky o vrátení peňazí zo dňa 24.6.2007, z ktorej vyplýva, že

navrhovateľka potvrdila, že jej boli odporcom odovzdané peniaze, a to 15.11.2006 suma 25.000 Sk a 15.000 Sk, 29.1.2007 suma 7.000 Sk, 21.2.2007 suma 16.900 Sk a 24.000 Sk, 19.3.2007 suma 7.000 Sk, 13.5.2007 suma 5.000 Sk a 15.000 Sk, 19.5.2007 suma 143.500 Sk, 24.6.2007 suma 117.000 Sk. Potvrdenie je vytlačené na počítači a podpísané priezviskom navrhovateľky. Uvedeným potvrdením sa zaoberal aj súd v trestnom konaní, kde sám odporca potvrdil, že podpis na potvrdení je oskenovaný, hoci tvrdil, že ho oskenovala sama navrhovateľka, pričom táto obrana odporcu bola vyhodnotená už v trestnom konaní ako účelová a nelogická, keďže navrhovateľka nemala dôvod skenovať vlastný podpis, ako aj s tým, že k žiadnemu vráteniu finančných prostriedkov neprišlo, nakoľko odporca z vložených peňazí vyberal postupne nižšie čiastky ako boli vložené a rôznymi finančnými operáciami, preto uvedený doklad nemožno považovať za vierohodný preukazujúci vrátenie peňazí. Odporca iný doklad preukazujúci vrátenie peňazí navrhovateľke nemal a ani v konaní netvrdil, že by jej neskôr nejaké peniaze vrátil. Navrhovateľka uviedla, že jej odporca doposiaľ z požičaných peňazí žiadne nevrátil a neuhradil jej ani ďalšie náklady, ktoré jej v tej súvislosti vznikli.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú skutočnú výšku škody, ktorá navrhovateľke vznikla v súvislosti z prečinom podvodu odporcu vo výške 400.667,50 Sk, teda 13.299,72 eur, keďže o túto sumu sa odporca jednoznačne obohatil na úkor majetku navrhovateľky a z uvedenej sumy žiadnu čiastku nevrátil, preto súd zaviazal odporcu na zaplatenie tejto sumy navrhovateľke spolu so žalovaným zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne, a to od 23.12.2007, teda odo dňa nasledujúceho po lehote na dobrovoľné plnenie, ktorú lehotu poskytla navrhovateľka odporcovi vo výzve na zaplatenie škody, ktorá bola odporcovi odoslaná doporučené dňa 17.12.2007.

Vo vzťahu k nároku navrhovateľky na zaplatenie sumy 2.338,60 eur (rozdielu medzi žalovanou sumou 15.638,32 eur a sumou poskytnutých pôžičiek 13.299,72 eur) nemal súd z vykonaného dokazovania preukázané, vo vzťahu k porušeniu ktorej konkrétnej právnej povinnosti odporcu by sa zakladala zodpovednosť odporcu za takto spôsobenú škodu. Suma 2.338,60 eur pozostáva z úrokov z úveru vo Volksbank Slovensko a.s. a vo Všeobecnej úverovej banke a.s., z poplatkov vo Volksbank Slovensko a.s. a vo Všeobecnej úverovej banke a.s., z poplatkov za omeškanie vo Volksbank Slovensko a.s. a z úrokov a poplatkov za povolené prečerpanie na účte navrhovateľky v Poštovej banke a.s., pričom vo vzťahu k tejto sume navrhovateľka nepreukázala akú právnu povinnosť odporca porušil, že v dôsledku toho vznikla navrhovateľke takáto škoda. Obe zmluvy o úvere uzatvárala navrhovateľka vo svojom mene, a teda nej vyplývala povinnosť tieto úvery splácať aj vo vzťahu k úrokom, či poplatkom. Okolnosť, že odporca navrhovateľke prisľúbil, že jej bude splátky úverov postupne posilať, navrhovateľka nijako nepreukázala ani neuviedla kedy a kde, či za akých okolností prišlo k ústnej dohode a s akými konkrétnymi podmienkami, teda súd nemal v konaní ani preukázané, že by táto povinnosť odporcovi vyplývala z ich zmluvného vzťahu. Rovnako úroky, či poplatky z prečerpania vlastného účtu navrhovateľkou, nezakladajú odporcovi povinnosť tieto platby navrhovateľke vrátiť.

S ohľadom na opísané skutočnosti, súd návrh navrhovateľky v časti istiny v sume 2.338,60 eur ako nedôvodný zamietol. Súčasne súd návrh navrhovateľky zamietol aj v časti uplatnených úrokov z omeškania za obdobie od 20.12.2007 do 22.12.2007, nakoľko vo výzve na vrátenie dlhu z 16.12.2007 navrhovateľka poskytla odporcovi lehotu na vrátenie do 22.12.2007, teda do omeškania sa mohol odporca dostať až dňa 23.12.2007.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke, ktorá mala v konaní čiastočný úspech, náhradu trov konania v sume 656,60 eur, pozostávajúcej z časti zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 938 eur. Čistý úspech navrhovateľky v konaní predstavuje 70 %, nakoľko zo žalovanej sumy 15.638,32 eur jej bola priznaná suma 13.299,72 eur, teda 85%, od ktorého keď odrátame 15 % neúspech navrhovateľky v konaní, predstavuje jej čistý úspech 70%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.